

Reprezentowana przez prokurenta

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Gminy i Miasta Węgliniec, działając na podstawie art. 14c i 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017r. poz. 201 z późniejszymi zmianami), po rozpatrzeniu wniosku

. dnia 29.05.2017r. (data wpływu do Urzędu Gminy i Miasta w Węglińcu: 5 czerwca 2017r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie opodatkowania farm fotowoltaicznych

p o s t a n a w i a

- uznać za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, że panele fotowoltaiczne nie są budowlami, gdyż są wymiennymi urządzeniami energetycznymi z możliwością ich montażu w dowolnym miejscu i konfiguracji,
- uznać za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, że panele fotowoltaiczne są urządzeniami technicznymi posiadającymi części budowlane tj. słup (pal), na którym są usadowione i nie będą podlegały opodatkowaniu stawką podatku od wartości budowli,
- uznać za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, że przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie jedynie część budowlana obiektu tj. sam system mocowania urządzeń technicznych (paneli) w postaci słupów (pali) – 2% od jego wartości.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 5 czerwca 2017r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek . o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie opodatkowania farm fotowoltaicznych.
prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pozyskiwania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Spółka planuje na terenie Gminy Węgliniec rozpocząć

inwestycję polegającą na wybudowaniu elektrowni słonecznej o mocy 1 MW na działkach oraz w miejscowości . Zakres inwestycji obejmować będzie instalację paneli fotowoltaicznych wraz z instalacją techniczną. Panele fotowoltaiczne składają się z płyt krzemowych półprzewodnikowych, które pod wpływem promieniowania świetlnego działają jako generatory energii elektrycznej. Panele te można montować w dowolnej konfiguracji – od jednego do kilkudziesięciu razem, jak również mogą być montowane na ramach zakotwiczonych w gruncie, lub też na powierzchni dachów. Panele te mają być połączone siecią kabli poprowadzonych pod powierzchnią gruntu. Dodatkowymi elementami farmy będą inwentery i transformator, które nie będą połączone w sposób stały z gruntem. Panele fotowoltaiczne będą montowane na specjalnych ramach, które następnie mocowane są do słupów wbijanych w ziemię. Same panele są elementami wymiennymi nie połączonymi w sposób trwały z ramą, jak również ze słupem wbitym w ziemię.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytania:

1. Czy panele (ogniwa) fotowoltaiczne są budowlami w rozumieniu przepisów art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych („PodLokU”), a tym samym podlegają opodatkowaniu stawką podatku od wartości budowli zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt. 2 PodLokU?
2. Czy panele (ogniwa) fotowoltaiczne są urządzeniami technicznymi posiadającymi części budowlane (system mocowania słupów – pali) i poprzez to nie będą podlegały opodatkowaniu stawką podatku od wartości budowli zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 PodLokU?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie z pkt 2 powyżej – czy przedmiotem opodatkowania będzie jedynie część budowlana obiektu, tj. sam system mocowania urządzeń technicznych (paneli) w postaci słupów?

Wnioskodawca oświadczył, iż w stosunku do niego nie toczy się żadne postępowania podatkowe, kontrola podatkowa, postępowanie kontrolne organu kontroli skarbowej, jak również opisany stan faktyczny nie był przedmiotem takich postępowań i w tym zakresie w stosunku do wnioskodawcy nie wydano żadnej decyzji i postanowień przez organy podatkowe i kontroli skarbowej.

Wobec zadanych pytań przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Ad. 1 Stanowisko wnioskodawcy w odniesieniu do pytania pierwszego.

Zdaniem Wnioskodawcy, panele (ogniwa) fotowoltaiczne nie stanowią budowli w myśl art. 1a ust. 1 pkt 2 PodLokU w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane („u.p.b”), wobec czego nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od wartości budowli. Natomiast za budowle można uznać jedynie system mocowania paneli tj. system

słupów mocowanych w gruncie, w następstwie czego jedynie ta część farmy fotowoltaicznej będzie stanowiła przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości od wartości budowli.

Ad. 2 Stanowisko wnioskodawcy w odniesieniu do pytania drugiego.

W ocenie Wnioskodawcy panele fotowoltaiczne są urządzeniami technicznymi posiadającymi części budowlane w postaci pali (słupów) do mocowania w gruncie.

Ad. 3 Stanowisko wnioskodawcy w odniesieniu do pytania trzeciego.

Podatkiem od nieruchomości od wartości budowli zdaniem Wnioskodawcy podlegają części budowlane paneli fotowoltaicznych w postaci pali (słupów).

Ocena prawna dokonana przez organ podatkowy stanowiska

W ramach art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uregulowany został zakres przedmiotowy podatku od nieruchomości, któremu podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ustawodawca określając przedmiot podatku od nieruchomości, wskazuje na konkretny katalog przedmiotów objętych opodatkowaniem, w tym na budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przy czym na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości, ustawodawca wprowadził w art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy legalną definicję budowli.

Z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Przepis ten wymienia dwie kategorie – obiekt budowlany i urządzenie budowlane. Ustawodawca definiując budowlę w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.o.p.l. odsyła do przepisów ustawy – Prawo budowlane. Odesłanie to ma ograniczony zakres i dotyczy tylko rozumienia tych dwóch pojęć: obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury oraz urządzenie budowlane.

Zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 290 ze zm.) wynika, że obiektem budowlanym jest: budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami oraz obiekt małej architektury.

Obiektem budowlanym jest budowla, zdefiniowana w art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane. Zgodnie z tym przepisem przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt

budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Natomiast urządzenie budowlane zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane jako urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia place postojowe i place pod śmietniki.

Należy zauważyć, że w żadnym z katalogów ani obiektów budowlanych, ani części budowlanych urządzeń technicznych nie zostały w sposób wyraźny wymienione panele czy ogniwa fotowoltaiczne. Analizowane przepisy zawierają jedynie przykładowe wyliczenie rodzajów budowli oraz urządzeń budowlanych, te katalogi mają charakter otwarty.

Zatem, oceny kwalifikacji paneli należy zatem dokonać w oparciu o następujące kryteria: budowę, wygląd oraz funkcję jaką spełniają.

Na potwierdzenie powyższego warto wskazać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 czerwca 2015 roku, sygn. I SA/Go 198/15, zgodnie z którym „Zauważyć należy, że w żadnych z katalogów ani obiektów budowlanych, ani części budowlanych urządzeń technicznych nie zostały w sposób wyraźny wymienione panele czy ogniwa fotowoltaiczne. Jednak oba katalogi zarówno obiektów budowlanych, jak i części budowlanych urządzeń technicznych mają charakter otwarty. Zatem oceny kwalifikacji paneli należy dokonać w oparciu o następujące kryteria: budowę, wygląd oraz funkcję jaką spełniają. Żadne z tych kryteriów nie są wspólne dla paneli i wymienionych przykładowo obiektów budowlanych, zwłaszcza wskazać należy, że przykładowo wskazane obiekty nie są ani z budowy, ani z wyglądu zbliżone do paneli, ponadto spełniają różne funkcje, a żaden z przykładów nie spełnia funkcji zamiany energii słonecznej na elektryczną, ani też zamiany innej energii. Kryterium zamiany, czy wytwarzania energii występuje natomiast w przykładach urządzeń technicznych, których części budowlane stanowią budowle. Kotły i piece przemysłowe służą bowiem do wytwarzania energii cieplnej, a elektrownie wiatrowe i jądrowe służą wytwarzaniu energii elektrycznej. Wytwarzaniu energii elektrycznej służą także panele fotowoltaiczne. Ponadto wskazać należy, że tak samo jak w przypadku elektrowni wiatrowych w przypadku paneli mamy do czynienia z odnawialnym źródłem energii. Istotnym także jest, że (...) budowa

panelu zakłada łatwość demontażu paneli i możliwość zamiany na jego inny element prądotwórczy. Cecha ta odróżnia panele od przykładów obiektów budowlanych”.

Na uwagę zasługuje fakt, iż od dnia 1 stycznia 2017r. do analizowanej sytuacji nie można odwołać się do zasad dotyczących opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych z uwagi na definicje zawarte w art. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016r., poz. 961 z późn. zm.) oraz stanowiska sądów administracyjnych zawarte m.in. w wyroku WSA w Bydgoszczy z dnia 21 lutego 2017r. sygn. akt I SA/Ba 866/16, w wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 marca 2017r. sygn. akt I SA/Go 56/17 oraz w wyroku WSA w Łodzi z dnia 24 marca 2017r. sygn. akt I SA/Łd 1/17.

Panele (ogniwa) fotowoltaiczne są to elementy krzemowych płyt półprzewodnikowych, które pod wpływem promieniowania słonecznego działają jako generatory energii elektrycznej. Są zamocowane do gruntu za pomocą specjalnego systemu kotew, palowania czy płyt betonowych oraz funkcja jaką spełniają – zamiana energii słonecznej na elektryczną w ocenie WSA w Szczecinie sprawia, że należy uznać za budowlę jedynie ich części budowlane. Część budowlana stanowi umocowanie dla elementów bezpośrednio służącym wytwarzaniu energii elektrycznej, które w razie potrzeby mogą być wymontowane, jak również zastępowane innymi urządzeniami prądotwórczymi, bez uszczerbku dla całości inwestycji. Farma fotowoltaiczna to zespół paneli fotowoltaicznych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 13 czerwca 2014r., sygn. akt I SA/Op 327/14 zwrócił uwagę na różnorodność sposobu mocowania ogniw fotowoltaicznych. Mogą bowiem być to dachy, a także ściany budynków, płyty fundamentowe, stropy fundamentowe, kotwy czy też jakiegokolwiek inne elementy konstrukcyjne spełniające funkcje stabilizujące urządzenie pozwalające na jego bezpieczne i użytkowe wykorzystanie. W związku z tym WSA uznał, że „w świetle art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego panele (ogniwa) fotowoltaiczne (...) stanowią urządzenia techniczne nie mogące być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a opodatkowaniu tym podatkiem stosowanie do art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 u.p.b. oraz art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. podlegać będą wyłącznie, jako budowla ich fundamenty (trwałe mocowanie), jako odrębna część przedmiotów składająca się na całość użytkową”.

Reasumując powyższe, brak jest podstaw do przyjęcia, że panel fotowoltaiczny jest budowlą, stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a zatem nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Panele fotowoltaiczne są generatorami prądu i nie mieszczą się również w pojęciu urządzenia budowlanego, stanowią więc urządzenie techniczne i nie są przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Za budowlę uznaje się jedynie części budowlane paneli fotowoltaicznych w postaci specjalnego systemu kotew, palowania czy płyt betonowych i jedynie w takim zakresie podlegają one podatkowi od nieruchomości stawką 2% od ich wartości ustalonej stosownie do przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Niniejsza interpretacja wydana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia wniosku w organie podatkowym i dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016r. poz. 718 ze zm.) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa. Skarga powinna zostać wniesiona w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi na adres: Burmistrz Gminy i Miasta Węgliniec, ul. Sikorskiego 3, 59 – 940 Węgliniec.

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Burmistrz
Gminy i Miasta Węgliniec
[Podpis]